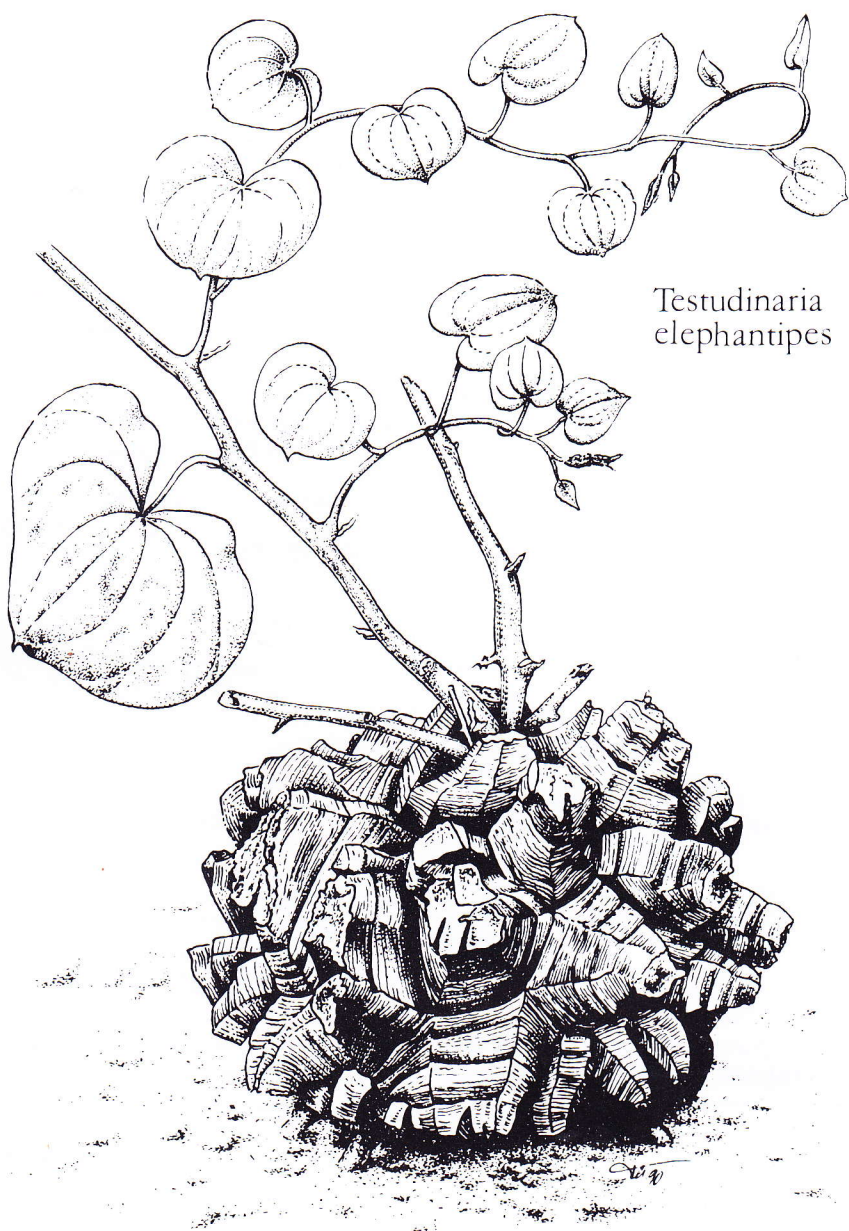

KAKTUS

1990

ÅRG. 25

NR. 4 - OKTOBER

*Testudinaria
elephantipes*

KAKTUS udkommer 4 gange årligt i januar, april, juli og oktober som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Hanna E. Hansen, Limfjordsvej 1, DK-2720 Vanløse, tlf.: 38 34 61 31
Tryk: Hagsholm Bogtryk & Offset, Hammershøj, 8830 Tjele

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent 120 kr. Alle henvendelser vedrørende medlemsskab og adresseændringer bedes rettet til kassereren, Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, DK-2610 Rødovre. Giro-nr. 6 57 87 13 - About membership apply to mr. Otto Forum Sørensen.

Terminer for indlevering af annoncer og artikler:

Termine für Anzeigen und Artikel:

Terms for ads and articles:

15. februar, 15. maj, 15. august, 5. november

Annoncepris: 1/4 side 200 Dkr. - Preise für Anzeigen: 1/4 Seite 200 Dkr. - Price for ads.: 1/4 page 200 Dkr.

Selskabets styrelse:

Formand: Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, DK-2770 Kastrup, tlf. 31 51 66 06.

Næstformand: Kjell-Erik Nilsson, Axel Danielssons Väg 306, S-215 82 Malmö, tlf. 040-13 99 44.

Ekstern sekretær: Bjarne Kjempff, Stordalvej 4, Løvel, DK-8830 Tjele, tlf. 86 69 93 41.

Intern sekretær: Jytte Thybo, Oustrup Fiskeri, Ørre, DK-7400 Herning, tlf. 97 13 61 69.

Kasserer: Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, DK-2610 Rødovre, tlf. 42 94 61 74.

Bestyrer af diateket: Esther Genker, Tranumparken 1-6-2, 2660 Brøndby Strand, tlf. 43 54 22 41.

Bibliotekar: Jørgen Mortensen, Bredevej 42, DK-6000 Kolding, tlf. 75 53 41 27

Redaktionsmedlemmer:

Helmut Broogh, Am Beisenkamp 78, Wattenscheid, D-4630 Bochum 6.

Mats Nilsson, Torsvedsvägen 12, S-632 39 Eskilstuna.

Ulf Eliasson, Nämndemansvägen 1, S-430 91 Hönö.

Georg A. Sydow, Etonvej 16, DK-2300 København S.

»Meddelelser«:

- Sendes til den eksterne sekretær, Bjarne Kjempff.

Bibliotekarere:

Jørgen Mortensen, Bredevej 42, DK-6000 Kolding, tlf. 75 53 41 27.

Laseric Arne, Sjøgården 1628, S-52 0 43 Åsarp, Postgiro: 473 87 16-2

Æresmedlemmer:

Otto Forum Sørensen og Helmut Broogh.

Forsiden viser: *Testudinaria elephantipes*, tegnet af Hans-Jürgen Thorwarth, DDR.

En handfull Argentinska Rebutia-arter II

- ett urval intressanta och blomvilliga dvärgkaktéer.

Fortsat fra nr. 3.

REBUTIA FABRISII RAUSCH

Den här lätt igenkännliga arten är för oss relativt ny i kultur då den beskrevs i litteraturen först 1977. Egentligen är det dock märkligt att den inte spridits mer odlare emellan då den är synnerligen lättodlad och bildar små grupper av hundratals huvuden som lätt rotar sig.

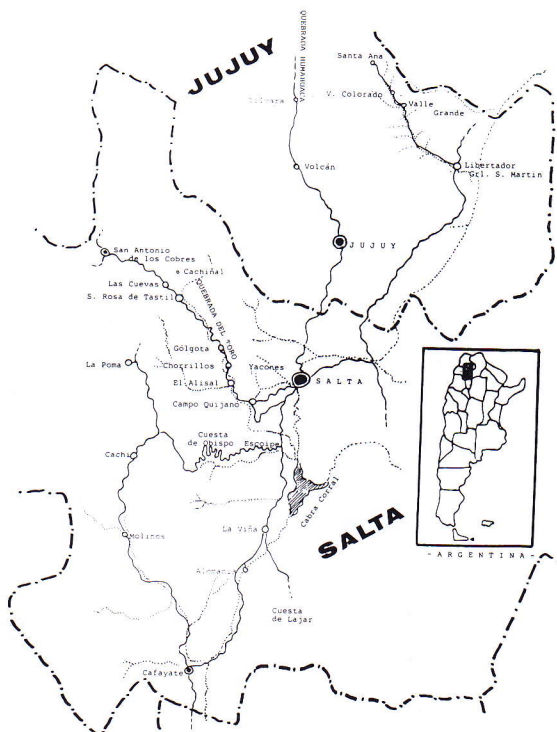
Arten växer mellan byarne Valle Colorado och Santa Ana i relativt fuktigt klimat. Man kan finna den ett par kilometer norr om Valle Colorado där den växer bland gräs, mossor och taggiga buskar på svårforcerade bergssluttningar. Plantan är rikligt skottbildande, ofta växande i decimeterstora, låga tuvor. Det enskilda huvudet är inte större än ca 10-20 mm brett, taggarne korta, 2-7 mm långa och glasvita till gulaktiga med brun spets. Blommorna är 30 mm långa, 25 mm breda och kraftigt röda till orangeröda.

När Rausch såg de små, gruppbildande plantorna för första gången tog han den för en ny variant av *R. pulvinosa* (från Bolivia) med avvikande blomfärg. Vidare studier av blomma och frön visade att det var fråga om en ny art. Det var dock inte Rausch som fann den först, utan den nu bortgångne Dr. Humberto Fabris. Dette bevisat tack vare herbariet i museet i La Plata, Argentina.

Ett par timmars vandring från Valle Colorado, i riktning mot Santa Ana, närmare bestämt vid Cortaderas, fann jag extremt korttaggiga, låga plantor som växte precis vid trädgränsen och alltså något torrare, kargare än de vid Valle Colorado. Blommorna har visat sig ha endast 5 mm långt blomrör samt blekt orangeröda petaler. Det ska bli intressant att se hur de utvecklar sig i kultur. Tyvärr har de inte kunnat blomma mer än en gång sedan de kom till Sverige i augusti 1988.

Rebutia/Ayloster blommar normalt under september/oktober i naturen, men jag hade turen att få se (*v. aureiflora*) några plantor i blom redan i augusti, dvs. i slutet av Argentinas »vinter«.

Tyvärr är det svårt att få tag på frön av *R. fabrisii*. Det verkar som plantan valt att producera skott istället för frukter, för arten är nämligen självsteril, dvs. den sätter inte egna frön utan »manuell« pollinering som är så vanligt bland Rebutia/Ayloster. Rebutia-fanatikern behöver dock inte vara ledsen för det, för vad jag kan se börjar den bli mer frekvent i plantlistorna och det dröjer nog inte länge förrän den tillhör en av

de vanligast förekommande Rebutierna i våra samlingar.

--V. AUREIFLORA RAUSCH

Detta är en vacker variant med något mindre, rent gula blommor. Den påträffas några kilometer söder om Valle Colorado på ca. 2000 meters höjd i relativt fuktig terräng, ibland skuggad av buskar men lika ofta växande i full sol. Man finner dem ofta växande i kraftig mossa, klängande på stenar men också i humusrika klippskrevor. Plantorna är liksom *R. fabrisii* rikt skottbildande och de kan breda ut sig över stora områden. Ibland växer de halvt hängande i tjocka tuvor, nästan påminnande om vindruvsklasar! En tuva mätte närmare trettio centimeter i diameter och den måste ha bestått av flera hundra huvuden!

Både *R. fabrisii* och *v. aureiflora* är mycket blomvilliga

Stigen mellan Valle Colorado och Santa Ana leder ca. 16 km. upp i bergen. Här finner man bl.a. *R. fabrisii* och *R. jujuyana*.

ga. De små, orangebruna knopparna tränger fram i tjugotals längs de spensliga kropparna och de utslagna blommorna håller sig i ett par, tre dagar. Ofta blommar plantan två gånger per säsong - en gång på våren och en på sensommaren.

REBUTIA JUJUYANA RAUSCH

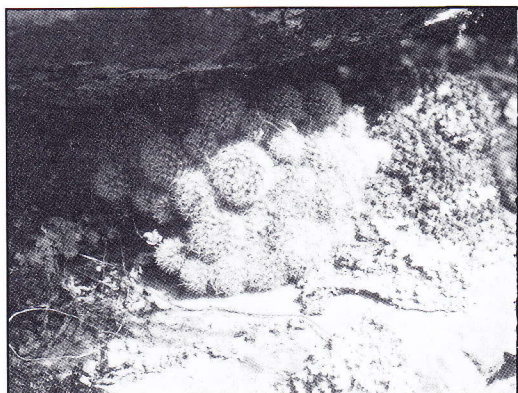
Rebutia jujuyana växer spridd över stora delar av provinsen Jujuy, som är Argentinas nordligaste och som gränsar till Bolivia i norr och Chile i väster. Planten blir ca. 35 mm bred och är oftast helt täckt av 18-20 st randtaggar samt 5-7 stycken, upp till 15 mm långa mitttaggar. Alla taggar är gula med lien brun spets och spröda. Blommorna, som kommer redan på 15 mm breda plantor, är 35 mm långa och breda, och har en matt orange färg. Med andra ord en mycket vacker och odlingsvärd art som också blivit rikligt spridd i Europas samlingar på senare år, och speciellt med samlarnumret WR 220 (Walter Rausch).

På min vandring mellan Valle Colorado och Santa Ana fann jag många uppseende-väckande *Rebutia*-former (MN 122, 123, 129) varav en population lätt kunde identifieras som *R. jujuyana*. Den växte lodrätt

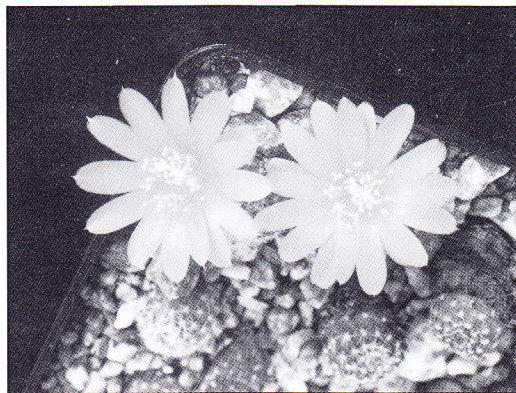
i en klippskreva på 2600 meters höjd, precis längs med den lilla stigen jag följde, och den var helt täckt av täta, tunna och böjliga, gula taggar. Senare i kultur blommade den med ljus orange blommor, vilket undanröjde alla tvivel om dess identitet. Populationen MN 129 växer i relativt fuktig terräng, endast några hundra meter från trädgränsen. De regnfulla dimmorna från dalen vid Valle Grande letar sig ofta upp i bergen och ger plantorna en perfekt miljö med både fukt och intensivt solsken.

Intressanta är de *Rebutia*-former (MN 122 & 123) med kraftigare, mörkare taggar som också växer i detta område. Förmodligen rör det sig om lokala former av *R. jujuyana* men då jag inte kunnat studera vare sig blommor eller frön närmare är det svårt att avgöra var plantorna hör hemma. Då denna art har ett mycket utbredd geografisk spridning är det också naturligt att de olika populationerna varierar sinsemellan. Man finner den i norr kring Santa Victoria, nära den Bolivianska gränsen, och ner till Volcán i söder. Närmaste »släkting» är *R. fiebrigii* från Bolivia.

R. jujuyana är en mycket odlingsvärd planta då den

Rebutia fabrisii MN 126. Här har en plante säkt skydd mellen ett par stenar.

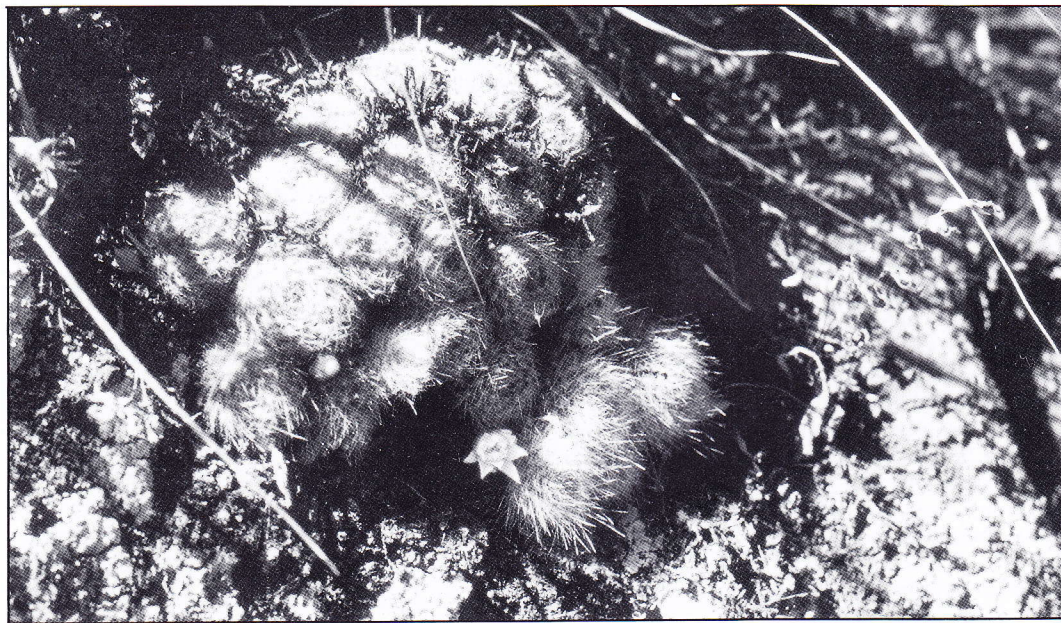
Rebutia fabrisii MN 126. På de små dvärg-plantorna ter sig de orange-röda blommarna gigantiska!

både växer bra och blommar villigt. Den önskar liksom alla andra högländskakteér en sval ($3-10^{\circ}\text{C}$) övervintring och klarar även, under kortare perioder, ett par grader under minus-strecket.

LOBIVIA (REBUTIA) NIGRICANS WESSNER

I början av 1900 - talet förde tjecken A. V. Fríc in en ny dvärg-kaktus till Europa. Den var insamlad någonstans i Argentina, men någon exakt lokal finns inte dokumenterad. Med stor sannorlikhet blev den insamlad strax efter de slingrande vägarna vid Cuesta

de Obispo, närmare bestämt vid Piedra del Molino eller något mer västerut vid Cachipampa. Här lever de små, pålrotade plantorna ett hårt och kärvt liv. På den ofrukt samma och karga platån växer endast vissa gräs-, busk- och kaktusarter, växter som lärt sig att anpassa sig efter ett torrt och hett klimat. Här uppe på ca. 3700 meters höjd kan det bli mycket kallt på vintrarna. Även om det sällan faller snö, kan dock temperaturen sjunka ner till -10 grader under nätterna. Under min senaste resa sov jag två nätter under bar himmel just på denna plats. Jag vet inte exakt hur långt ner kvicksilvret sjönk, men när jag dagen därpå

Rebutia fabrisii v. *aureiflora* MN 123. Blommande exemplar på typ-lokalen.

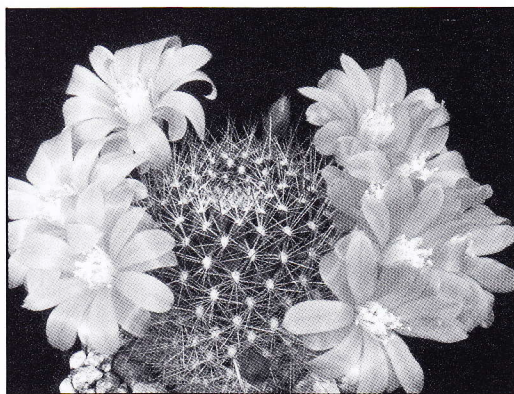

Rebutia jujuyana MN 129. Långa, gula taggar.

vandrade i bergan fann jag en helt genomfrusen källa som mätte ca. två meter i diameter! Ett stenkast därifrån växte *L. nigricans* djupt inbörad i mossor och lavar!

L. nigricans (lat. = svartfärgad) blir inte större än ca. 20 mm Ø, och på den mörka, något brunvioletta kroppen sitter gulbruna, svagt spretande taggar. De eldröda blommorna är karaktäristiska för arten, då de endast mäter 20 mm Ø och har ett 2-3 mm långt blomrör!

Jag fann mina plantor vid Piedra del Molino, och då de var insjunkna pga. vintervilan var de svåra att opptäcka. De växer tillsammans med *Lobivia baematantha* v. *kuehnrichii* (MN 81), *L. bruchii* v. *nivalis* (MN 85) samt *Opuntia verschaffeltii* (MN 83) och den krypande *O. microdisca* (MN 86). Någre kilometer därifrån växer även *Trichocereus pasacana*, även kalled »Cardones« av befolkningen, i en skyddad nationalpark vid namn »Parque Nacional Los Cardones«. Där står tusentals Cardones i givakt längs vägen mot Cachi.

Rebutia jujuyana WR 220. Villig blommande med orange-röda blommor.

--V. *ALBISPINA* RAUSCH

Variant med ljus grön kroppsfärg och mer anliggande, vita taggar. Beskriven av Rausch och funnen av den samme vid Cuesta de Obispo.

--V. *CARMENIANA* (RAUSCH) RAUSCH

Skiljer sig från typ-arten genom tätare, vitgul taggklädsel. Mycket vacker men hittills ovanlig variant i samlingar. Växer så långt norrut som vid Caspalá, norr om Santa Ana i Jujuy. Mycket tyder på att min MN 131 från Santa Ana är just denne variant. Detta kan först bekräftas efter vidare studier av blomman.

--V. *PETERSEIMII* (FRIC) RAUSCH

En av Friçs fynd från norra Argentina. Rausch fann liknande plantor vid La Poma, som eventuellt kan härledas till detta namn. Skiljer sig genom längre taggar. Förutom Rauschs insamlade material återfinns denna endast i väl bevarade gamla samlingar. (fortsättes)

Alle fotos: Mats Nilsson

Mats Nilsson

Lobivia (Rebutia) nigricans MN 84. Piedra del Molino, Prov. Saau. 3950 m. Djupt insjunkna i mossa och lavar.

Familien DIOSCOREACEAE

Slægt *Dioscorea* Linnaeus 1753

Testudinaria R.A.Salisbury 1827

Dioscoreaceae familien er meget stor. Den omfatter mere end 600 arter. En del af disse arter dyrkes som pottplanter, andre som føde. Deres knolde, som kaldes Igname eller Yams, er stivelsesrige. De indeholder bl.a. A og C vitamimer, calcium og jern, og de er rige på kalium. Yamsvæksterne får stadig flere og flere tilhængere hos os, idet vore supermarkeder sælger dem i deres frugt- og grøntafdelinger. Knoldene vaskes og koges som kartofler. De er megede med sødlig smag.

Dioscoreaceae omfatter mange slægter og under-slægter. Mange af disse arter er vigtige kulturplanter. De fleste arter vokser i Troperne, sjældnere i Subtroperne. De mest kendte planter i denne familie er

utvivlsomt *Testudinaria elephantipes*, skildpaddeplanten. Af litteraturen fremgår, at de indfødte spiser det inderste af planten, idet de skærer det i stykker og steger det. Derfor kaldes det Hottentotbrød.

Testudinarias knolde vokser mere eller mindre over jorden. Hos de mere end 600 resterende arter vokser lagerorgenerne mere eller mindre under jorden. Der-til hører slægten *Dioscorea*.

Det er desværre kun sjældent, at man støder på litte-ratur over disse planter.

Testudinaria omfatter 4 arter. 3 arter i Syd Afrika, Kapland, Natal og Transvaal og den 4. art i Mexico og dertil nogle varieteter.

1. Afrikanske art: *Testudinaria elephantipes* Lindl.
Hjemsted: Kap ved Kl. Kommaggas

Synonym: *Tamus elephantipes* L 'Her.

Dioscorea elephantipes L 'Her.

Dioscorea elephantopus Spreng.

I følge D. G. Coursey's oplysninger om Yamsvækster af 1967 forekommer disse planter i klippeagtige halvørkner i Syd Afrika. Skuddene ses kun i en kort periode under regntiden. Ellers hviler planten i naturen. Den viser tydelig xerofytisk tilpasning. Med den ejendommelige udvikling af knoldene er *Testudinaria elephantipes* den markanteste indenfor familien *Dioscoreaceae*.

Den beslægtede *Testudinaria elephantipes* var. *montana* Rowl. adskiller sig fra den forrige art ved dens mere trekantede form forsynet med blade og torne. *Testudinaria elephantipes* kan blive meget stor. Ifølge angivelse af mål og vægt i ældre litteratur kan denne plante opnå en diameter på en meter og en vægt på 350 kg.

En så stor plante må være af anseelig alder, da den vokser meget langsomt (se forsiden).

OVERSÆTTELSE AF DE LATINSKE NAVNE

Testudinaria R. A. Salisbury 1827

Latinsk *testudo*, *testudines* = skildpadde, skildpaddedeplante p.g.a. knoldens lighed med skildpaddens skjold - i 1827 regnet til slægt af *Dioscorea*, men blev dog af mange forfattere (f.eks. Jacobsen) bibeholdt som selvstændig slægt.

elephantipes = elefantfod, elefantfodsagtig.

Det latinske navn passer altså ganske godt til denne plante. Ældre planter får et korklag, som danner mere eller mindre regelmæssige felter. Dermed får planten lighed med et skildpaddeskjold.

Ifølge Sukkulentlexikon af Herm. Jacobsen skal planten stå i et varmt væksthus. Her deler meningerne sig. Såvel i litteraturen som ved forespørgsler i botaniske haver får man det svar, at *Testudinaria* har en vækstrytme modsat vor. D.v.s. planten vokser efterår og vinter og hviler forår og sommer.

Imidlertid viser observation af *Testudinaria elephantipes*, at den ikke er en ren vintervokser. Plantens rytme bliver styret af rytmen »regntid - tørketid«. Da vi på vore breddegrader har høj luftfugtighed om vinteren, begynder planten også at vokse om vinteren. Om sommeren har vi det varmt og tørt, og planten standser væksten på trods af jordfugtigheden. Grotiden er også stærkt afhængig af placeringen. Planter med en hviletid på mere end 6 uger kan, ved tilstrækkelig høj fugtighed, sættes igang på enhver årstid. Men temperaturen må ikke være for lav (fare for råd). Men også for høje temperaturer (over 25° C) blokerer væksten. Planter, som hos os står i drivhus eller i et sydvindue om sommeren, standser væksten allerede i maj og juni, idet bladene gulner og hviletiden indledes. Årsagen hertil er, at luftfugtig-

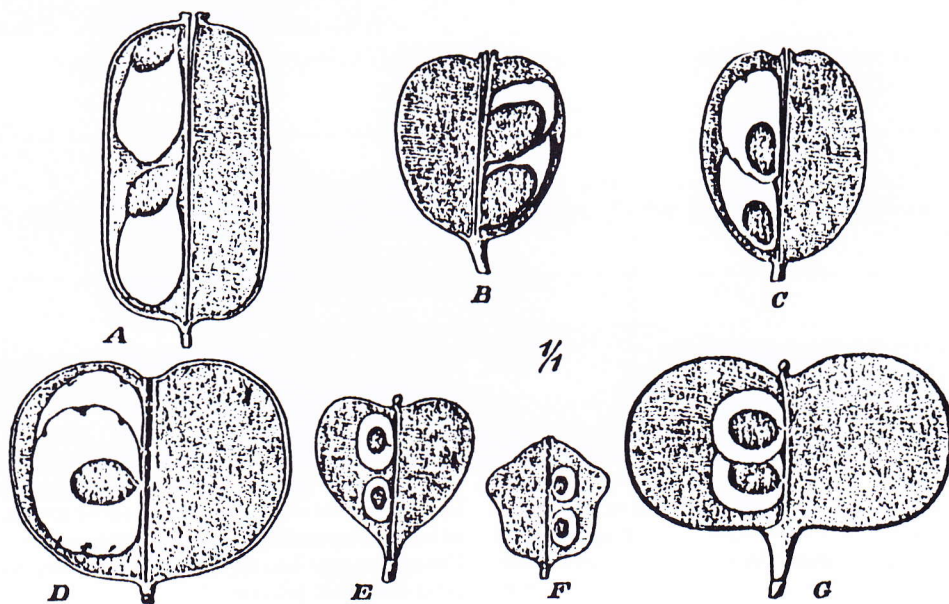

Fig 2: FRUGTER AF DIOSCOREA OG TESTUDINARIA

A *Dioscorea triphylla* var. *dumetorum* R. Knuth

B *Testudinaria elephantipes* Spreng.

C *Dioscorea nipponica* Mark.

D *Dioscorea caucasica* Lipsky

E *Dioscorea bastata* Vell.

F *Dioscorea remotiflora* Knuth

G *Dioscorea rotundata* Poir

Fra R. Knuth, *Dioscoreaceae*, Planteriget 1927 (engelsk)

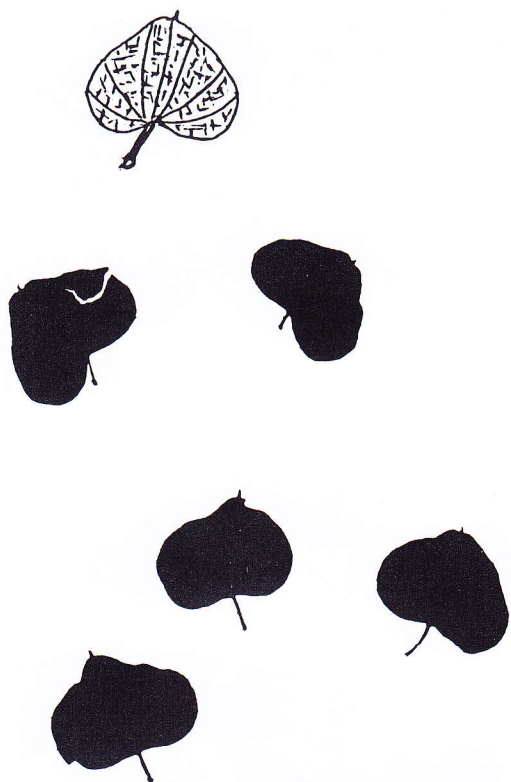

Fig. 3: Bladstilk ca. 8 mm lang. Bladene er hjerteformede, trekantede næsten 3-fligede eller nyreformede, netagtige, grønne.

Blade fra en 8-årig plante.

heden er for lav og dagens gennemsnitstemperatur ligger over 26 - 28° C (solbeståling). Sæt derfor Deres planter ud i det fri om foråret, forsommeren og sommeren, men beskyt dem mod regn. Planterne tåler ikke frost. Ligeledes må plantens caudex ikke overophedes af solbestråling. I slutningen af maj eller i begyndelsen af juni vil planterne begynde at vokse.

Testudinaria elephantipes kan med et caudex på en diameter af 20 cm dække et vægespalier på mere end 2 meters højde med sine dekorative bladranker. Blomstringen begynder hos mig i slutningen af juni til begyndelsen af august, men også tidligere, alt efter hvornår væksten er gået i gang. Blomsterne er små, ca. 5 mm, og hænger i klaser. Farven er gulligvid med en grønlig streg. Han- og hunblomsterne sidder på forskellige planter.

Planterne frøformeres let. Men selv træede stiklinge slår let rod og danner allerede små knolde det første år. Af og til hører man, at frøene spirer dårligt. Så står såpottene nok for varmt. Dæk potterne med glas, så udtørring undgås og hold temperaturen på 18 - 20° C.

Om natten må temperaturen gerne falde lidt. Frøene fra *Testudinaria* er ca. 1 cm sammentrykkede vinge-frø. De er brune og ligner fyrrefrø.

I flere år har frøenes spireevne ligget på 80 - 100 %. Som substrat bruger jeg god kaktusjord. Frøene bliver dækket med groft sand. For at undgå mug vander jeg med chinosolvand. 0,5 - 1 g chinosol til 1 liter vand. Mine planter holder jeg i en sandet blomsterjord med ca. 30 % Hyperlithe og lavagrus. I vegetationstiden bør man holde planterne jævnt fugtige, og i hviletiden helt tørre og uden luftfugtighed. I hovedvæksttiden gøder jeg med Hortal (Mairol blomstergødning) 1 - 5 g pr. liter vand.

Hortal er et højaktivt, kvælstoffattigt plantenæringssalt med sporelementer og næringsstoffer, som fremmer blomster- og frugtdannelsen. Med Hortal kan man ændre på næringsforholdet i en hver kvælstofrig gødning, så den tilpasses plantens behov i den generative periode.

Hortal består af:

6% N	ammoniakkvælstof
20% P ₂ O ₅	vandopløseligt ammonfosfat
30% K ₂ O	kali, klorfrit
1% MgO	Magnesia

Fig. 4: *Testudinaria elephantipes*

A Stammeknolden

B del af hunklase

C hunblomst

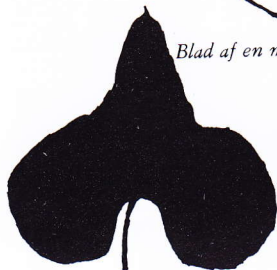
Bladflade af en 6 måneder gammel plante
Bladstilk ca. 30 mm lang
Bladflade ca. 50 mm lang, 40 - 50 mm bred.
hjerte- og nyreformet, lys til lindegrøn

Bladflade af en 21 måneder gammel plante.

Blad af en mangeårig plante.

Blade på ældre planter kan blive væsentlig større

Blad fra en mangeårig plante

Fig. 5: *Testudinaria sylvatica* var. *puniculata*
Bladflade 1 : 1
Bladstilk ca. 30 - 40 mm lang
Bladflade ca. 6 mm bred, hjerte-, net-, nyreformet, lys- til mellemgrøn

Fig. 6: *Testudinaria sylvatica*

0,1% mangan, 0,06% bor, 0,01% zink, 0,02% kobber og spor af jern, molybdæn, aneurin, lactoflavin, nikotinsyreamid chelatkompleksbundet. Denne gødning opløses hurtigt i vand. Den indeholder værdifuldt ammonfosfat, som fremmer blomstring og frugtdannelse samt indvirker på en tidlig modning. Det høje kali indhold gør planterne kraftigere og øger deres modstand overfor sygdom og skadedyrsangreb. Man kan selvfølgelig også anvende andre gødningsmidler med mindre kvælstof.

Min store *Testudinaria elephantipes* købte jeg i gartneriet MÅNEDALEN i nærheden af København i 1980. 3-4 år senere havde den en knold med en diameter på ca. 24 cm Et stort eksempel!
Bladenes størrelse varierer alt efter vækst. Bredde op til 42 mm og højde op til 30 mm. Det er sandsynligt, at bladene er større i naturen. Skuddene vokser lodret

op fra knolden og grenene vandret (fig 3).

Testudinaria elephantipes var. *montana* Rowl.

Synonym: *Testudinaria montana*
Dioscorea montana var. *glauca*

Hjemsted: Syd Afrika

Bladene blålige, grå og voksagtigt stribede. Ifølge D. G. Coursey's beskrivelse af Yamsvækster 1969 skal *Dioscorea montana* være en rhizomdannende art. Den blev også undersøgt p.g.a. alkaloid saponin og diosgonin.

Jeg kender ikke planten og har aldrig set den i nogen botanisk have,

2. Afrikanske art *Testudinaria sylvatica* Knuth
Testudinaria sylvatica var. *puniculata* Rowl.

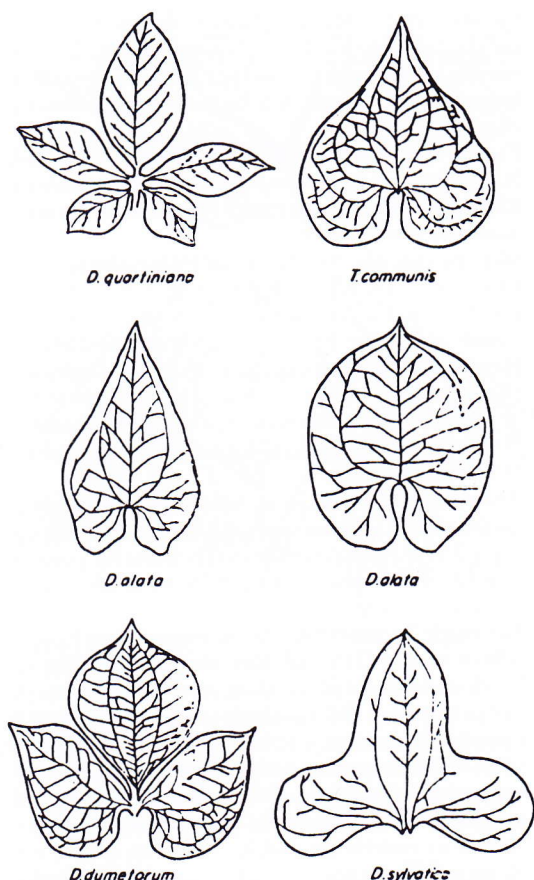

Fig. 7: Bladformer af Dioscorea og Testudinaria

Synonym *Dioscorea hederifolia*
Dioscorea montana
Dioscorea sylvatica

Hjemsted: Syd Afrika

Disse 2 sydafrikanske arter indeholder alkaloid diosgenin. P.g.a. plantens indhold af steroider anvender Zulunegrene den til at behandle deres kvæg mod livmoderbesværligheder.

Bladenes størrelse varierer alt efter vækst (fig 6).

Testudinaria sylvatica: Bredde op til 70 mm.
højde op til 70 mm.

Testudinaria sylvatica var. *paniculata*: Bredde op til 80 mm.

Testudinaria sylvatica var. *paniculata*: Højde op til 80 mm.

De rødbrune bladstilke af *Testudinaria sylvatica* er længere end dem af *Testudinaria sylvatica* var. *paniculata*. Varianten *paniculata* har også lindegrønne bladstilke. Også her er det sandsynligt, at bladene er større ude i naturen

Stammeknolden er flad og glat og vokser dels over og

dels under jorden. Den kan opnå en diameter på 60 cm. Skuddet er langt og tyndt og har brug for rankestøtte. Op efter forgrener skuddet sig. Om blomsterne kan jeg intet sige, da jeg aldrig har set denne plante i blomst.

Oversættelse af de latinske navne:

Testudinaria = skildpadde, skildpaddeagtig

Sylvatica = voksende i skov

paniculata = bærende klaser

Af denne oversættelse får vi mange informationer. Da planterne vokser i skov og skovagtige områder, skal vi også holde dem i skygge eller halvskygge. Planterne kræver også noget mere vand i vækstperioden. Om vinteren må de ikke tørre helt ud. Ved rigtig pleje bliver bladene på planten mindst 10 - 11 måneder - ofte hele året. På var. *paniculata* er skuddene tykkere og længere. Denne varietet har også brug for rankestøtte. Opefter forgrener den sig mere med ranker.

Frøformering lader sig let gennemføre, noget vanskeligere med stiklinge. Frøene lægges i god kaktusjord og dækkes med fint grus. Temperatur 20° C. Mine planter står i let skygge i drivhuset mellem kaktus og rankerige sukkulenter (fig 8).

Af *Testudinaria sylvatica* findes også andre varieteter. Se Sukkulentenleksikon af Herm. Jacobsen.

Fig. 8: *Testudinaria sylvatica*
Mine planter viser, at 2/3 af knolden vokser under jorden og kun 1/3 vokser over jorden. Mine planter blev sået i 1982 og er nu 23 cm lange og 12 cm brede.

Fig 9: Bladformer af *Testudinaria macrostachya*

3. afrikanske art: *Testudinaria glauca* Marl.

Synonym: *Dioscorea hemicypta*

Hjemsted: Syd Afrika

Knolden vokser halvrund under jorden og kegleformet over jorden, lidt mindre furet end *Testudinaria elephantipes*. Bladene skal kunne blive ca. 4 cm. lange, 2,5 cm brede og har som regel 5 nerver.

Jeg har aldrig set planten, kan derfor ikke give yderligere oplysninger.

De latinske navne:

Testudinaria = skildpaddeagtig

glauca = blågrøn

Artsnavnet henviser til de blålige blade.

Den mexikanske art: *Testudinaria macrostachya*

Synonym: *Dioscorea macrostachya*

Benth.

Hjemsted: Syd Mexiko

En stor art fra Mexiko. Planten danner en træet, overjordisk, flad knold, som bruger mange år til at udvikle sig i. Knolden er dækket af korkagtige skæl. I første omgang ligner den knolden af *Testudinaria elephantipes*.

Frøene af en lignende art, *Testudinaria mexicana*, bliver ofte tilbudt under navnet *Dioscorea mexicana*. Blade og knold af denne plante ligner meget *Testudinaria macrostachya*.

Mere kan jeg ikke sige om denne plante, idet jeg ikke finder den i den litteratur, jeg har til rådighed.

I sin bog om *Dioscoreaceae* under sekt. 21. - *Apodostemo* - skriver hr. Knuth: Spredt over et område fra Mexiko, over Mellemamerika til Brasilien findes der 18 arter. Bladformen er temmelig variabel hos arterne. Hos *Dioscorea macrostachya* Benth. (*Testudinaria macrostachya* Rowl.) i Mexiko og Centralamerika er de hjerteformede.

Testudinaria macrostachya indeholder alkaloid diosgonin, som bl.a. tjener som grundlag for fremstilling af p-piller. På grund af pillen var behovet for planten så stort, at dens eksistens var truet. I dag fremstilles hormonet af andre stoffer.

For nogle år siden blev nogle meget store knolde udbudt til salg i Holland. Den største plante, jeg så, havde en diameter på ca. 60 cm, men var kun 5 cm tyk - altså en meget flad knold.

Bladene bliver større end hos *Testudinaria elephantipes* - 6-12 cm lange og brede, med 7-9 årer. Bladstilkene er ca. 4-7 cm lange. Millimeterstore blomster i små klaser kommer i august - september. Blomsterbladene er violetbrune (fig 9).

Så meget om slægten *Testudinaria*, men der findes sikkert meget mere, som er værd at vide.

I min samling har jeg samlet en del erfaring om nogle arter af slægten *Dioscorea*. Denne slægt tilbydes undertiden som *Testudinaria*.

Dioscorea sansibariensis Pax (fig 10)

Synonym: *Dioscorea Zanzibariensis*

Dioscorea sansibarica

Engl.

Dioscorea macroura

Harms.

Hjemsted: Afrika - Uganda

Kenya

Tanzania

i Busklandet

De latinske navne:

Dioscorea Linnaeus 1753

Dioscoreaceae = *Pedanius Dioskorides*, berømt græsk læge og naturvidenskabsmand i romersk tjeneste, 1. århundrede efter Kristus, Yamsrod.

sansibariensis = stammende fra Sansibar (Zanzibar) Sansibar er en ø. som ligger ud for Østkysten af Tanzania. Men planten vokser også i andre dele af Afrika (se hjemsted)

Fig. 10: *Dioscorea sansibariensis*

Min plante blev sået i 1988, og i efteråret 1989 havde den en diameter på ca. 4 cm. I modsætning til *Testudinaria* vokser disse knolde i jorden. Bladene bliver meget store. På min plante var de største blade ca. 15 cm lange og brede. 12 -14 måneder efter såningen. Bladstilken var ca. 11 cm lang.

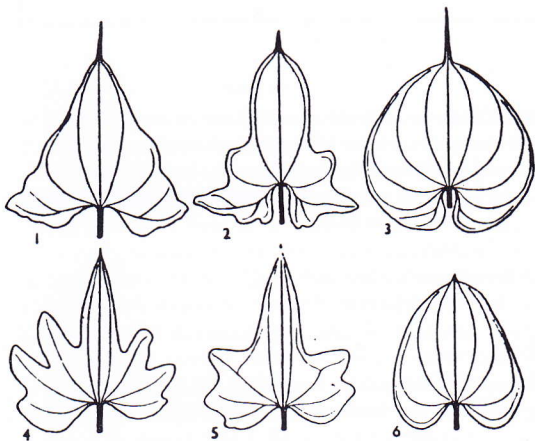

Fig. 12: Bladformer af
Dioscorea sansibariensis 1 - 2 - 3
Dioscorea buchananii 4 - 5 - 6

Dioscorea sansibariensis er en meget stor afrikansk art. Knolden er giftig. Ugiftige former findes. De bliver brugt til ernæring i forskellige afrikanske lande. De giftige arter anvendes til magiske formål af de indfødte. *Dioscorea sansibariensis* er en bemærkelsesværdig art p.g.a. dens bladkirtler. Kirtlerne udskiller en slimet væske, hvori nitrificerede bakterier lever. Disse bidrager formodentlig til planternes optagelse af kvælstof fra luften og er dermed nyttige for planten (symbiose).

Dioscorea composita

en sydmexikansk rodstokdannende art, som bliver stor. Denne plante bliver vist i Zeitschrift der Deutschen Kakteen-Gesellschaft 1981/2, side 44 - 45. Det

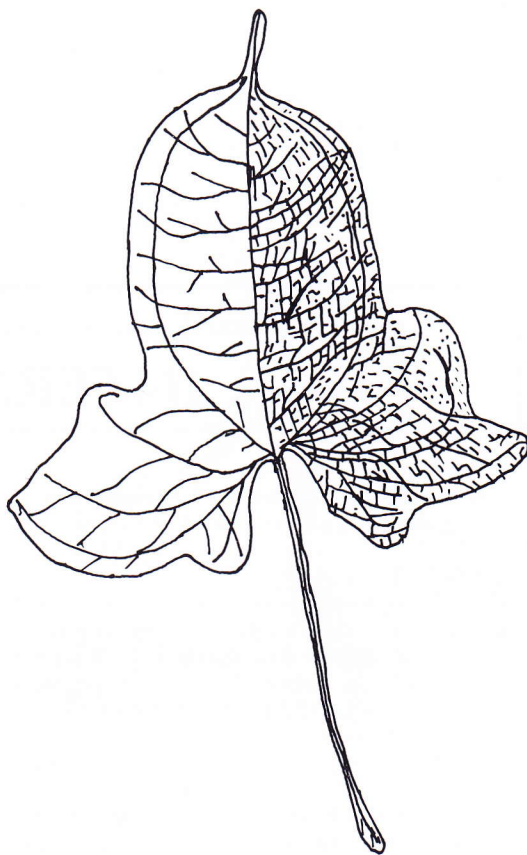

Fig. 11: Bladform, blad af en 3-årig plante, netagtig grøn

er imidlertid ikke *Dioscorea composita* men *Testudinaria macrostachya*.

Udnyttelse af Sapogenin og Diosgonin.

I Mexico lavede man store undersøgelser for at fastslå, hvor store mængder af Sapogenin og Diosgonin, der kunne udnyttes. Udbyttet af disse stoffer udgjorde ofte nogle få procent af knoldens tørstof. En af de første planter, som blev brugt, var *Dioscorea mexicana* og *composita*, men også *floribunda* blev indsamlet.

Udenfor Amerika samledes de to sydafrikanske arter *Testudinaria elephantipes* og *sylvatica* p.g.a. deres Diosgonin.

Siden halvtredserne bliver Sapogenin og Diosgonin, som anvendes i den farmaceutiske industri, fremstillet syntetisk.

Hugo Binder, Engelsbyer Strasse 21 A,
D-2390 Flensburg

PS. Kan nogen give mig oplysninger, eller har nogen gjort erfaringer med *Acanthocyclos horrida*, fam. *Cucurbitaceae*. Da frøplanterne kun lever 1-2 år ville oplysninger eller selvgjorte erfaringer glæde mig.

Litteratur:

Jacobsen, H.: Das Sukkulentenlexikon 2. Auflage 1981 373 u. 374

Jacobsen, H.: Handbuch der sukkulenten Pflanzen Bd. 1 u. 2 Knuth, G.: Dioscoreaceae, Natürliche Pflanzenfamilie 2. Auflage Band 15 a 438 - 462

Coursey, D.G.: Yams C 1967

Dinter, K. Prof.: Sukkulentenforschung in Südwestafrika 2. Teil 1928

Milne - Redbead, E.: Dioscoreaceae

Mettée, G. u. Weber, G.: Gattungsnamen bei Sukkulenten und ihre Bedeutung 1989

Tidsskrifter: Kakteen und andere Sukkulenten 1981 -2

D K G

Informationshefte: Die anderen Sukkulenten D D R 1984 u. 1987

Oversat fra tysk af E. Genker

Skandinavere inviteres til medlemskab i

INTERNOTO II

Fortsettelse af Norbert Gerloff's indlæg om
Notocactus og deres dyrkning i Europa

SCOPANAE - rækken

Således bliver planterne *Notocactus scopa* kaldt af specialisterne. *Notocactus scopa* er den længst kendte *Notocactus*, idet den allerede i 1818 blev beskrevet som en hvid søjle. Igennem flere årtier betragtedes *Notocactus scopa* (SPRENGEL) BERGER ex. BACKENBERG som en yderst variabel art, der vokser fra Syd Uruguay til ind i midten af den brasilianske forbundsstat Rio Grande do Sul. Først for få år siden har FECHSER overrasket os med angivelse af 2 voksesteder i Argentina. For nogle år siden har WOLFRAINER ABRAHAM bearbejdet disse grupper og beskrevet nogle nye varieteter.

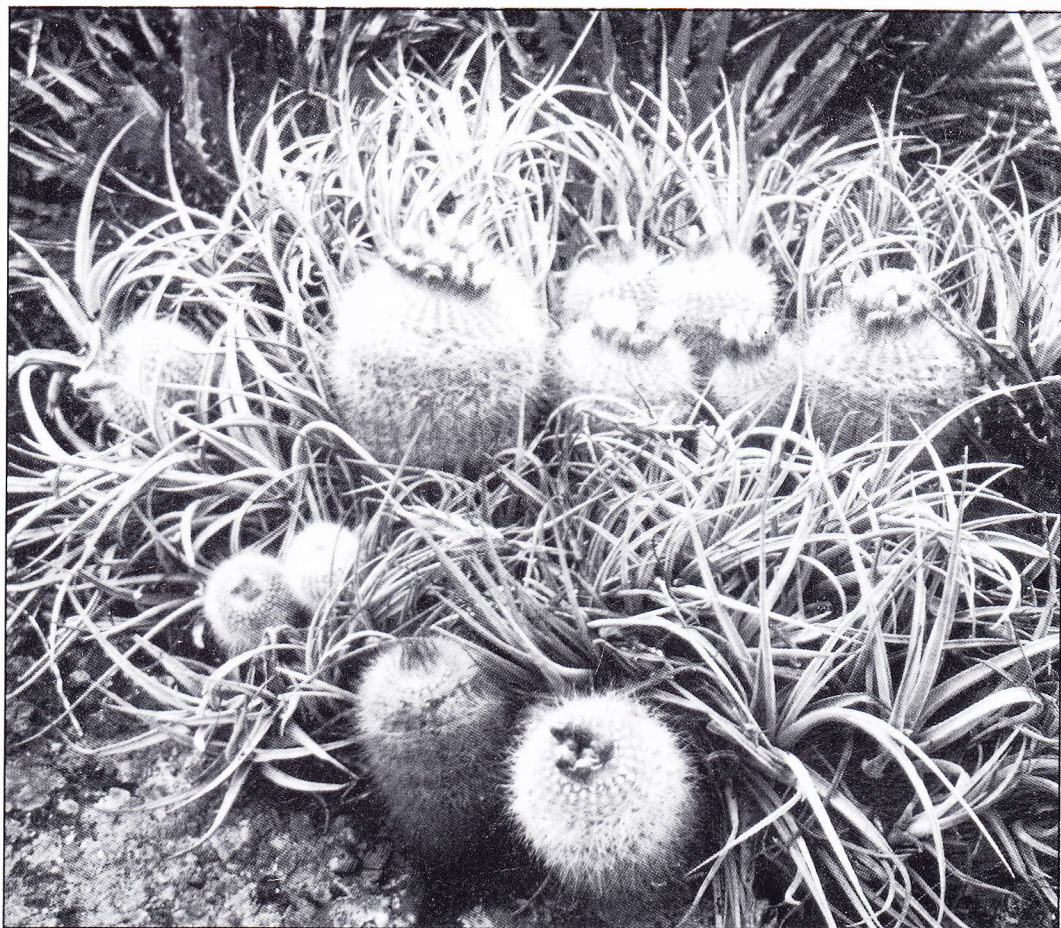
Som *Notocactus scopa* betragter vi idag planter, som er vist på billede HU1. Det er mangletpede søjler

med hvide randtorne, som dækker planten helt. Midterternene varierer fra ravfarvet over rødlige toner til helt sortbrun. *Notocactus scopa* har 4 - 5 cm brede, gule blomster med et intensivt rødt støvfang. Men sådanne planter vokser også ved Treinta Y Tres (Mellemuruguay) og i syd ved Piriapolis.

Allerede i sidste århundrede blev de rent hvidtornede varieteter beskrevet (*N. scopa albescens* eller *N. scopa v. candidus*). I samlinger findes de ofte i cristataform.

Efter 2. Verdenskrig har GLAUSER beskrevet de 2 gultornede varianter *glauserianus* og *daenikerianus* uden angivelse af grosted. I dag bliver de næppe anerkendt. De ligner hinanden for meget og bliver derfor betragtet som synonymer - taksonomisk kun som skud af arten med gule torne.

Også den gyldigt beskrevne *N. soldtianus* van VLIET

N. scopa v. brasiliensis HU 1 på findestedet ved Linha do Segeredo, foto A. Buining

fra grænseområderne af Uruguay og Brasilien adskiller sig fra *N. scopa* ved sin størrelse.

I den seneste tid har ABRAHAM beskrevet nogle *Scopanae*, som ikke har rødt støvfang. *N. scopa v. machadoensis* er her afbillet som eksempel (med en bi i blomsten). Den vokser på klipper omkring Pinheiro Machado, som til dels store hængende planter. Randtornene er hvide, midtertornene gullige til let rødlige. En kraftig vækstform.

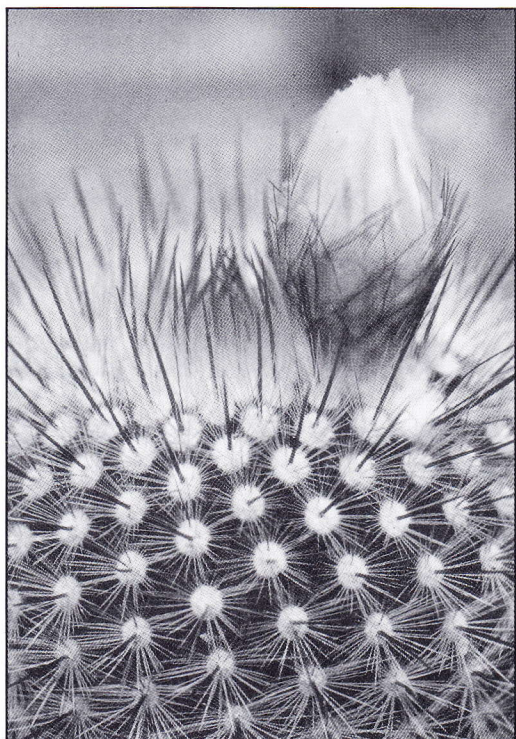
Det næste foto viser en *N. scopa* (HU 291) med dominerende midtertorne. En sådan form har ABRAHAM beskrevet *N. scopa v. xiphacanthus*. Men sådanne planter forekommer altid ved udsåning af *N. scopa v. scopa*.

Billedet viser en typisk blomst dagen før den åbner sig. Den nedenunder afbillede *N. scopa v. cobrensis* Gerloff blev imidlertid ødelagt på findestedet (Minas do Camaqua) af bjergværksarbejde.

Fra findestedet indsamlede W. UEBELMANN *N.*

N. scopa v. machadoensis, foto N. Gerloff

N. scopa v. scopa HU 291, foto Augustin

scopa v. cobrensis. Den vokser meget langsomt og danner med tiden smukke grupper med korte torne. Blomsterne er typiske for arten.

Ligeledes er varieteterne *ramosus* OSTEN og *marchesii* ABRAHAM grupperdannende. Først efter flere år sætter *N. scopa v. ramosus* skud fra basis. *N. scopa v. marchesii* har altid hvide til strågule torne og sætter skud fra areolerne efter 2 - 3 år. Skuddene af disse varieteter løsnes let og har allerede dannet rødder, medens de sidder på moderplanten.

De skuddannende former af *N. scopa* formeres fint vegetativt. Ved generativ formering kræves altid 2 planter, som man krydsbestøver idet alle *Scopanae* er selvsterile. Frugterne er tønede- til slangeformede, bløde og kødfulde. De modnes først helt den følgende vinter, hvorfor den bedste såtid bliver det næste forår, når lys- og varme forholdene igen er gode. De skuddannende planter skal man ikke sætte i for små pletter.

N. sucineus RITTER lader sig hverken ved blomsterne eller frøets særkende skille fra *N. scopa*. De ravfarvede mellemtorne er vel kraftigere end de farvemæssigt samme former af *N. scopa v. daenikerianus* og *glauzerianus*. *N. sucineus* vokser på fjeldvægge ved Sao Gabriel. Antallet af ribber er mindre end

hos *N. scopa* - ligeledes antallet af randtorne. *N. sucineus* danner søjler på ca. 10 cm. bredde og 15 cm. højde. Der findes også en ubeskrevet ren hvid form: *N. sucineus v. albispinus* n.n.!

De smukkeste grupper danner *N. neobuneckeri* RITTER på grostedet ved Minas do Camaqua. Fotografiet taget af A. Buining på grostedet viser en sådan gruppe, der hænger som orgelpiber på den stejle klippevæg. Hos os blomstrer disse dekorative arter kun på en meget solrig plads

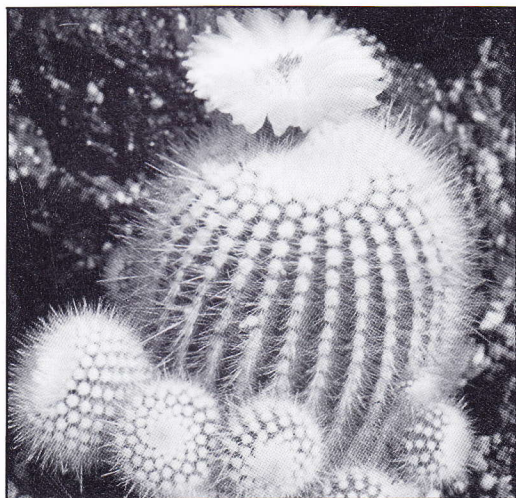
Anbringelse af *Scopanae* i det fri koster areoluld, men planterne tåler både vinden og kraftig vanding, om sommeren. Dog tåler de ikke at stå i vand, hvilket man skal tage hensyn til ved blanding af substrat.

Mange nyfund, som også uden blomster, er smukke planter i vore samlinger, kan end ikke kort nævnes her.

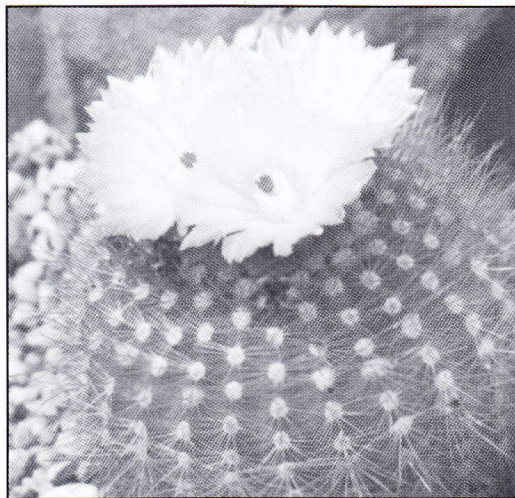
N. rudibuneckeri ABRAHAM stod i nogle år i vore samlinger som *N. scopa v. longispinus*. Den har lange, bløde, hvide torne og en ren gul blomst. Dens knopper er grøngule, hvor de hos alle former af *N. scopa* er mørkebrune.

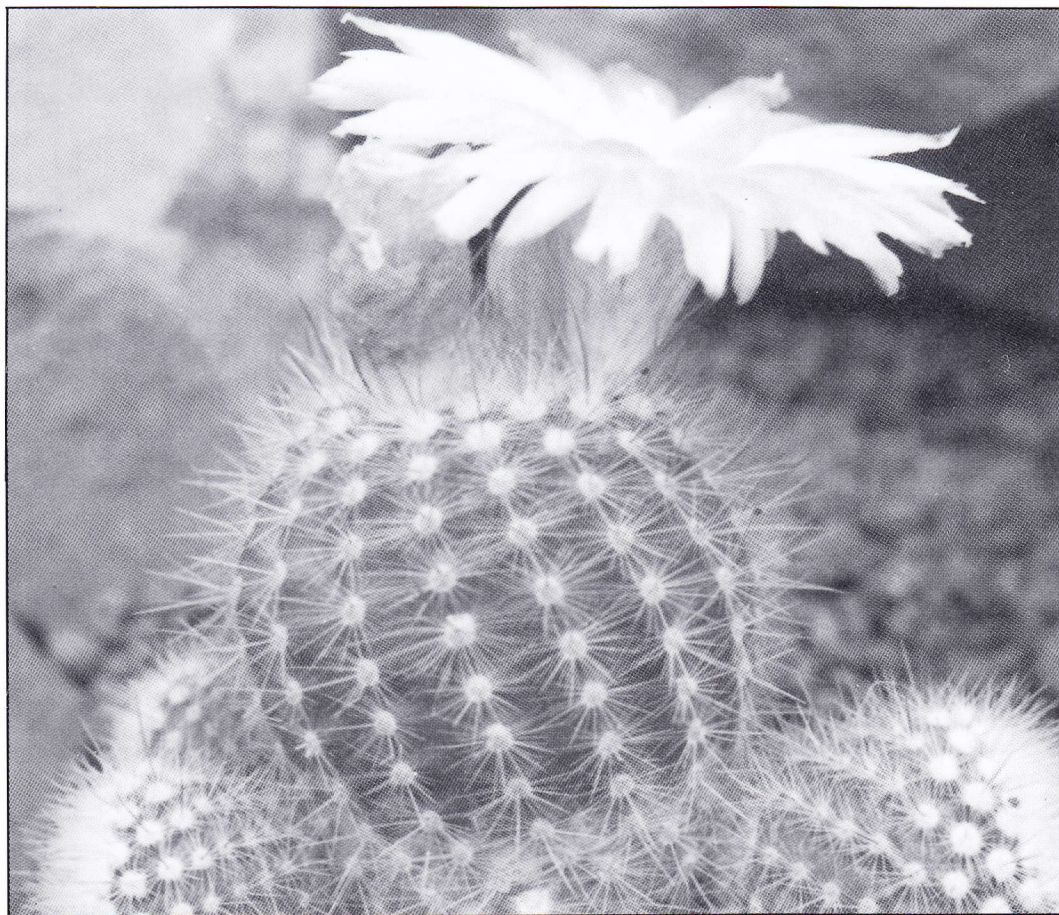
N. scopa v. cobrensis HU 80, foto W. Uebelmann

N. scopa v. *marchesii* DV 73 a, foto Gerloff

N. sucineus HU 26 i blomst, foto Gerloff

N. neobueneckeri i blomst, foto Gerloff

N. neobuenkeri HU 14, foto A. Buining

Der er mange navne, som man gør bedst i at glemme. *N. scopa* v. *xicoii* ABRAHAM fra egnen omkring Minas (Uruguay) er vel blot den ubeskrevne *N. scopa* v. *murielii*. Den har mange korte og meget mørke midtertorne og blågrøn epidermis. Samtlige *Scopanae* blomstrer fra deres 4. år, når man kan give dem en solrig plads om sommeren. Blomsterne åbner sig fra formiddagen til først på aftenen. Dette og de til kanten af rørene anbragte støvtråde er ifølge BUX-

BAUM kendetegn for underfamilierne af *Notocactus*. Alle her nævnte og afbildede planter hører til denne gruppe.

Notocactus scopa og de beslægtede arter er klippeboere. De skal have vintertemperatur på mindst 5 grader. Om foråret fremskynder man vækstbegyndelsen ved at dusche planterne. Hvis man ofrer en solrig plads på dem, blomstrer de helt sikkert.

Fortsættelse følger.

VAD HETER MIN ECHINOCEREUS ?

forts. från nr. 2

Den synonymliste som presenteras i detta nummer tar upp de arter, som beskrivs i Backeborgs och Haages böcker. De gamla namnen »översätts« till höger på listan med de nya giltiga namnen. Under en övergångstid får man nog leva med båda namnen.

I listan finns några latinska förkortningar, som jag kan försöka översätta.

Nom. nud. (*nomen nudum*) säger kort och gott att artnamnsbeskrivning saknas.

Nom. inval. (*nomen invalidum*) ogiltigt namn, artnamnet har ej publicerats enligt internationella regler (ICBN).

Nom. illegit. (*nomen illegitimum*) ett oriktigt namn enl. ICBN, ex, i exempelvis Schwarz ex Backeberg, talar om att Schwarz har gett namn åt arten men att Backeberg publicerat beskrivning enl. reglerna. non, i

ex.vis Benson non Fobe, vilket betyder att det är frågan om Bensons artbeskrivning och ej Fobes, som gett samma namn åt en helt annan planta.

hort. (hortorum, med litet »h« i förkortning) efter ett artnamn, innebär att namnet getts åt en art, som framodlats och därför inte påträffats ute i naturen.

ICBN, som förekommit ovan, är det rättesnöre som gäller vid namnsättning och står för International Code of Botanical Nomenclature.

Till slut kan nämnas att de auktorsnamn, som finns på listan förekommer helt utskrivna i början på listan (någonstans).

Den systematiska uppställningen kommer i följande nummer av Kaktus.

Larseric, Arne.

Synonymer överförda

Echinocereus

abbeae Parson

acifer (Otto ex Salm-Dyck) FA Haage

var. duarnagensis Poselger ex Rümpler

var. trichacanthus Hildmann

aguirreanus (Dietrich) Schumann

amoenus (Dietr.) Sch.

arizonicus Rose. ex Orcutt

armatus (Pos.) Berger

baileyi Rose

var. albispinus (Lahman) Backeberg

berlandieri

var. angusticeps (Clover) Benson

var. blanchii (Pos.) Fournier

var. papillosus (Linke ex Rümpl.) Ben.

blanchii (Pos.) Rümpl.

var. berlandieri (Engelmann) Back.

var. leonensis (Mathson) Back.

var. poselgerianus (Linke) Back.

bonkeræ Thornber & Bonker

boyce-thompsonii Orcutt

bristolii

var. pseudopectinatus Taylor.

caespitosus (Eng.) Eng.

canyoensis Clov. & Jotter

castaneu (Eng.) FA Haage

chlorophthalmus (Hooker) Britton & Rose

cirriferus (Labouret) Rümpl.

coccineus var. kunzei Gürke

conglomeratus Förster ex Sch.

ctenoides (Eng.) Lemaire

cucumis Werdermann

till Echinocereus

fendleri var. fasciculatus

polyacanthus var. densus

var. polyacanthus

var. densus

pulchellus var. pulchellus

var. pulchellus

coccineus var. arizonicus

reichenbachii var. armatus

var. baileyi

var. baileyi

papillosus var. angusticeps

enneacanthus var. brevispinus

papillosus var. papillosus

enneacanthus var. brevispinus

berlandieri

pentalophus var. leonensis

berlandieri

fendleri var. bonkeræ

var. boyce-thompsonii

pseudopectinatus

reichenbachii var. reichenbachii

coccineus var. coccineus

reichenbachii var. reichenbachii

cinerascens var. cinerascens

var. cinerascens

coccineus var. coccineus

stramineus var. stramineus

pectinatus var. dasyacanthus

scheeri var. gentryi

dasyacanthus Eng.
 var. *ctenoides* (Eng.) Back.
 var. *steereae* (Clov.) Marshall
davisii Houghton
decumbens Clov. & Jott.
delaeetii (Gü.) Gü.
 var. *delaeetii*
 var. *freudenbergeri* (Frank) Taylor
dubius (Eng.) Rump.
durangensis Pos. ex Rump.
ehrenbergii (Pfeiffer) Rump.
engelmannii
 var. *carnosus* (Rump.) Quehl
fendleri
 var. *albiflorus* (Weingart) Back.
 var. *robustus* (Peebles) Ben. non Fob.
fitchii B & R
floresii Back.
fobeanus Oehme
gentryi Clov.
glycimorphus Rump.
gonacanthus Rump.
hancockii Dawson
hempelii Fob.
huitcholensis (Web.) Gü.
koehresianus Lau
kuenzleri Castetter, Pierce & Schwerin
ledingii Frank
leanus (Hook.) Lem.
 var. *multicostatus* (Cels) Sch.
leptacanthus (S-D) Rump.
lindsayi Meyran
luteus B & R
mamillatus (Eng.) B & R
 (*mariae* Back. nom. inval.)
 (*marksianus* Schwarz ex Back. nom. inval.)
 (*matthesianus* back. nom. inval.)
melanacanthus (Eng.) Earle
 (*melanocentrus* Lowry nom. inval.)
merkeri Hild. ex Sch.
mojavensis (Eng. & Big.) Rump.
morricalii Riha
neomexicanus Standley
 (*noctiflorus* hort. nom. nud.)
ochoteranae Ortega
 (*octacanthus* (Mühlenfordt) B & R nom. inval.)
oklahomensis Lahman
ortegae Rose ex Ort.
pacificus (Eng.) FA Haage
pectinatus
 var. *castaneus* (Eng.) Math.
 var. *chrysanthus* Sch.
 var. *rigidissimus* (Eng.) Rump.
pentalophus
 var. *ehrenbergii* (Pfei.) Back.
 var. *procumbens* (Eng.) Four.
perbellus B & R
phoeniceus (Eng.) Lem.
pleiogonus (Lab.) Rump.
polyacanthus
 var. *pacificus* (Eng.) Taylor
 poselgerianus Linke

pectinatus var. *dasyacanthus*
 var. *dasyacanthus*
 var. *dasyacanthus*
viridiflorus var. *davisii*
coccineus var. *coccineus*
longisetus var. *delaeetii*
 var. *delaeetii*
freudenbergeri
enneacanthus var. *enneacanthus*
polyacanthus var. *polyacanthus*
cinerascens var. *ehrenbergii*

enneacanthus var. *brevispinus*

fendleri var. *fendleri*
 var. *fasciculatus*
reichenbachii var. *fitchii*
sciurus var. *floresii*
chisoensis var. *fobeanus*
scheeri var. *gentryi*
cinerascens var. *cinerascens*
triglochidiatus var. *triglochidiatus*
maritimus var. *hancockii*
fendleri var. *kuenzleri*
polyacanthus var. *huitcholensis*
scheeri var. *koehresianus*
fendleri var. *kuenzleri*
 var. *ledingii*
polyacanthus var. *polyacanthus*
 var. *polyacanthus*
pentalophus var. *pentalophus*
ferreiranus var. *lindsayi*
subinermis var. *subinermis*
brandegeei (?)
reichenbachii var. ?
polyacanthus hort. ?
polyacanthus hort. ?
coccineus var. *coccineus*
reichenbachii var. *fitchii*
enneacanthus var. *enneacanthus*
triglochidiatus var. *mojavensis*
viereckii var. *morricalii*
coccineus var. *arizonicus*
scheeri var. *gentryi*
subinermis var. *ochoteranae*
coccineus var. *paucispinus*
reichenbachii var. *baileyi*
scheeri var. *scheeri*
polyacanthus var. *pacificus*

reichenbachii var. *reichenbachii*
 ?
rigidissimus var. *rigidissimus*

ciberascens var. *ehrenbergii*
pentalophus var. *pentalophus*
reichenbachii var. *perbellus*
coccineus var. *coccineus*
polyacanthus var. *polyacanthus*

mombergerianus Frank
berlandieri

procumbens (Eng.) Lem.
 pulchellus
 var. amoenus B & R
 var. amoenus (Dietr.) Sch.
 purpureus Lah.
 radians Eng.
 roemerii (Mühl.) Rydberger non FA Haage
 roetteri (Eng.) Rümp
 var. lloydii (B & R) Back.
 rosei Wooton & Standley
 rufispinus Eng.
 russanthus Weniger
 salm-dyckianus Scheer
 salmianus Rümp.
 (sanborgianus (Coult.) Back. nom. inval.)
 sarissophorus B & R
 schwarzii Laui
 (spinibarbis Haage non Sch. nom. inval.)
 spandleyi B & R
 steereae Clov.
 subinermis
 var. luteus (B & R) Back.
 (subterraneus Back. nom. inval.)
 tayopensis Marsh.
 triglochidiatus
 var. hexaedrus (Eng. & Big.) Boiss.
 var. inermis (Sch.) Arp
 tulensis B - H
 (uehrii FA Haage nom. nud.)
 (uspenki FA Haage nom. nud.)
 viridifloris
 var. chloranthus (Eng.) Back.
 var. intermedius Back.
 weinbergii Wgt

Wilcoxia

albiflora Back.
 poselgeri (Lem.) B & R
 schmollii (Wgt) Back.
 tamaulipensis Werd.
 Tuberosa Lem.
 (tuberosa Kreuzinger nom. illegit.)

pentalophus var. pentalophus

pulchellus var. weinbergii
 pulchellus var.
 reichenbachii var. reichenbachii
 adustus var. adustus
 coccineus var. paucispinus
 var. coccineus
 var. gurneyi ?
 coccineus var. coccineus
 adustus var. adustus
 chloranthus var. russanthus
 scheeri var. scheeri
 var. scheeri
 brandegeei
 eneacanthus var. enneacanthus
 adustus var. schwarzii
 cinerascens var. ehrenbergii?
 viridiflorus var. viridiflorus
 pectinatus var. dasyacanthus

subinermis var. ochoterenae
 sciurus var. ?
 stoloniferus var. tayopensis

triglochidiatus var. triglochidiatus
 triglochidiatus var. mojavnensis fa. inermis
 berlandieri? (pentalophus?)
 cinerascens?
 enneacanthus?

chloranthus var. chloranthus
 chloranthus var. ?
 pulchellus var. weinbergii

leucanthus
 poselgeri
 schmollii
 poselgeri
 poselgeri
 poselgeri

Källor:

Backeberg, Curt: Das Kakteenlexikon
 Ferguson, David: C&SJ Vol. 61 No 5
 Haage, Walther: Kakteen vor A bis Z

EXOTICA

- DETAILHANDEL & EN-GROS-HANDEL -

EUROPAS STÖRSTE UDVALG I BLANDEDE SUKKULENTER

Adenia, Adenium, Aloe, Anacampseros, Brachystelma,
Bursera, Crassula, Cyphostemma, Dioscorea, Dorstenia,
Euphorbia, Fockea, Haworthia, Ipomoea, Jatropha,
Othonna, Pachypodium, Pelargonium, Pterodiscus,
Sarcocaulon, Trichocaulon, løg og meget andet.

SPØRG EFTER GRATIS LISTE.

**Ernst Specks, Am Kloster 8, D-5140 Erkelenz-Golkrath
Vest-Tyskland, Tel.: 0 24 31 / 7 39 56, FAX: 0 24 31 / 44 95**

Åbningstider: april - sept. lørdage kl. 9 - 14; Andre tider kun efter tel. aftale!

KAKTUS - FRÖN!

Skicka efter vår lista med ca. 500 olika arter och varianter!

Årets lista, som utkommer i slutet av december pga. utlandsresa, innehåller rariteter som *Blofeldia*, *Pediocactus* & *Sclerocactus*.

I år större utbud av *Lithops* och andra sukkulenter!

Flertalet med lokalangivelse/samlernummer!
Vinterhårdiga kaktéer - *Opuntia*, *Echinocereus*,
Escobaria (*Yucca* & *Agave*)!

Bra grobarhet, humana priser & snabb leverans!

I år även böcker, etiketter, krukor mm.
til bra priser!

Obs! ny Adress:
ESKILSTUNA CACTOPHILES
c/o Mats Nilsson
Ekvallsgr. 27 B
S-632 26 Eskilstuna
Sverige

postf. 1107, hegnacher straße
D-7053 kernen / rommelshausen
telefon (0 71 51) 4 18 91
telefax (0 71 51) 4 67 28

uhlig kakteen

Echinocereus	davisii SB 426	6.00 DM.
	subinermis v. ochoteranae	4 - 6.00 DM.
Escobaria	duncanii	10.00 DM.
	hesteri	5 - 6.00 DM.
	roseana	5 - 6.00 DM.
	vivipara v. arizonica	5 - 9.00 DM.
	zilziana	5 - 9.00 DM.

Specialist i andre sukkulenter:

VAN DONKELAAR

Laantje 1 - NL-4251 EL Werkendam,
Holland

Postbus 15 - NL-5250 DA Werkendam
Tlf: 01835-1430

Besøg meget velkomne, undtagen om søndagen.
Frøliste sendes frit. Euphorbia- og Hoyalister
mod betaling af 5 hfl på giro 1509830.
Alle henvendelser kan ske på dansk!

Tidligere årgange af »KAKTUS«

Nedennævnte årgange af KAKTUS kan kø-
bes ved henvendelse til
CHRISTIAN LORENTSEN
Ærtevej 12, DK-8700 Horsens.
Betaling: Check eller på Giro nr. 834 29 11.

Årgang 5-8: 5 kr. pr. nr. Årgang 9-18: 10 kr.
pr. nr. Følgende nr. er udsolgt: 5. årg. nr. 2,
9. årg., 13. årg., 14. årg. nr. 1.

HAR DE PRØVET AT DYRKE ORCHIDEER?

Er De interesseret?

Få et gratis prøvenr. af vort
medlemsblad »Orchideen«,
der kommer 10 gange årligt.

Kontingent kr. 125.

DANSK ORCHIDE KLUB

Tornskadevej 38
8210 Århus V.

Fritz Hochstätter

På voksestederne for Pedio- og Sclerokaktus

Ny engelsk oversættelse ved Luis Glass

Følg forfatteren på hans mere end 100.000 km lange
rejser gennem Syd- og Nordvestamerikas storslåede
landskaber, som han gennemførte i årene 1980 - 1988.

Oplev sammen med forfatteren de ekstreme klimaforhold, de
anstrengende traveture over højsletter og gennem ørkener
for at nå frem til voksestederne for Pedio- og Sclerokaktus.
Lær de afsidesliggende voksesteder for disse kaktusfamilier
at kende, som er fordelt over 11 amerikanske stater - fra
Californien til Montana.

Lad dem fascinere af de mange seværdigheder og de stor-
slåede landskaber.

Bogen byder på:

75 farvebilleder
46 sort-hvide billeder
1 kort over rejseruterne
26 voksestedskort

11 USA klimakort
32 klima diagrammer
49 frøoptagelser med scan-
ningelektronmikroskop

Indhold:

Beskrivelse af de oplevelses-
rige og eventyrlige rejser.
Sammenstilling af
udbredelsesområderne.
Klimabetingelser.
Jordbundsundersøgelser.
(dr. Hentzschel)

Frøundersøgelse
(dr. Hentzschel).
Dyrkning fra frø og kultivering.
Artsbeskyttelse og
naturbestemmelser.
Litteraturhenvisninger.
Feltnumre (pr. april 1988).
Frøliste (pr. april 1989).

Pris DM 69,- + forsendelsesomkostninger. Bistilles hos:
Fritz Hochstätter, Postfach 51 02 01,
D-6800 Mannheim 51, Telefon (621) 79 46 75

FRØLISTE 1990/91

Pedio- og sclerocactusfrø, samt frø fra andre
hårdføre/vinterhårde kaktusarter fra syd-
nord- og midtvesten af USA og Canada.
Skriv efter listen til:

Fritz Hochstätter

Postfach 5 10 201

D-6800 Mannheim 51

Tlf. 0621/794675

INDKØBSCENTRALEN

Nordisk Kaktus Selskabs indkøbscentral
skaffer pletter, gødning og andre ting, vi
har brug for i vor hobby. Salg af N.K.S.-
emblemer og N.K.S.-kuverter foregår også
gennem indkøbscentralen. Henvendelse til:

IB HOLM

Kirkebakvej 52
DK-8800 Viborg

Tlf. (06) 61 18 05 - Giro 6600263

JYTTE THYBO
 OUSTRUP FISKERI
 BINDSTOWVEJ 8 ØRRE
 7400 HERNING

MÅ IKKE BØJES!

KAKTUS SUKKULENTER & SEMPERVIVUM

I mange arter

Gartner Bent Jørgensen

Vejlegårdsvej 99 - 2625 Vallensbæk

Tlf. 42 64 50 95

Planter sendes ikke!

DER KAKTEENLADEN

Jörg Köpper

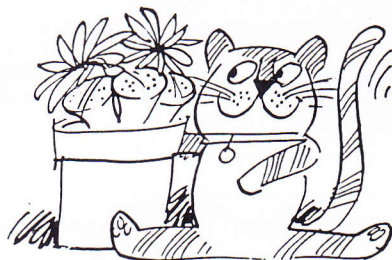
Lockfinke 7 - D-5600 Wuppertal 1

Vi har et stort udvalg i artikler til vores hobby og et stort udvalg af kaktusbøger - også antikvariske. Skriv efter vores gratis postordrekatalog og bogliste.

WHITESTONE GARDENS LTD.

**Sutton - under Whitestonecliffe,
 Thirsk, N. Yorks. YO7 2PZ, England**

Specialist i postordrer af kaktus og andre sukkulenter, bøger, frø m.m. Send tre internationale svarkuponer (post) for vor fuldt illustrerede 36 siders prislise, som indeholder verdens mest omfattende bogliste.

Indholdsfortegnelse Kaktus nr. 4, 1990

En handfull argentinska Rebutia-arter -	
Mats Nielsson (fortsat)	75
Familien Dioscoreaceae - Hugo Binder	79
INTERNOTO - Norbert Gerloff (fortsat)	86
Vad heter min Echinocereus -	
Larseric Arne (fortsat)	91